

bruges til Gudstjeneste, maatte blive heelt ombygget af Løkker — ifødetfor at dens Tag og Vægge tidligere vare opførte af Jord —, og at der ifølge det derover affattede Overflag maatte til bemeldte Arbeides Udførelse anvendes et Beløb af ialt 653 Rbd. 32 ſ. Det blev derhos udtalt, at, forsaavidt Kirkens egne Midler ikke maatte tilstrække til Afholdelsen af den omhandlede Udgift, vilde det Manglende kunne ventes foreskudt af Islands Jordebogskasse imod Refusion af Kirkens aarlige Overflud. Ifølge derom fra vedkommende Amtmand modtagen Indberetning er Bygningsarbeidet ved Kirken i næstafvigte Sommer blevet udført for den calculerede Sum, og Kirken derefter ved loyligt Syn overleveret til Kirkeværden, men, da de Midler, hvoraf Kirken var i Besiddelse, kun udgjorde 243 Rbd. 72 ſ, har det Manglende, 409 Rbd. 56 ſ, maattet foreskydes af det Offentlige imod Beløbers eventuelle Refusion af Kirkens Overflud.

ad § 6.

ad 1 a. De her opførte 300 Rbd. ere et personligt Tillæg til Byfogden i Rysted, hvilket blev bevilget ved Finantsloven af 26de Juni 1850 (Udgifts-Bilag VI Conto II e Pag. 55). Da det imidlertid ikke kom til Anvisning eller Udbetaling, inden Regnskabet for 1850—51 blev sluttet, er det udbetalt i Aaret 1851—52, og desaarſag optaget her.

ad 1 b. Ved Udgangen af Regnskabsaaret 1850—51 berøvede i de civile Straffeanstalters Kasser en contant Beholdning af omtrent 37,000 Rbd. Hvis denne havde været et Overflud som Resultat af Aarets Indtægter og Udgifter, vilde det have været overeensstemmende med Forholdets Natur, at den igjen var gaaet ind i Statskassen, hvorfra Straffeanstalterne i Finantsaarets Løb havde erholdt de Tilskud, som vare fornødne til deres Vedligeholdelse. Men, da det blev oplyst, at i bemeldte Kassebeholdning for en Deel var indbefattet den Capital, Straffeanstalterne nødvendigen behøvede til Fabrikdriftens regelmæssige Forsættelse, og uden hvilken ikke alene denne vilde være udsat for Fare, men ogsaa Anstalterne overhoved for store Ubequemmeligheder og finantstille Tab, blev den nævnte Beholdning indtil videre stillet til Straffeanstalternes Disposition, medens det tillige blev sat under Overveielse, hvorledes der kunde træffes Bestemmelse om den Driftscapital, som det maatte erkjendes, at Straffeanstalterne som Fabrikindretninger ikke kunne undvære, saa at det ved Udgangen af hvert fremtidigt Regnskabsaar bestemt kunde paavises, hvad der af de i Kasse værende contante Beholdninger var Overflud af Aarets Indtægter og Udgifter, og som Saadant atter maatte blive at afgive til Statskassen. Det er ved denne Leilighed ikke blevet overseet, at Straffeanstalternes virkelige Status ved Udgangen af et Regnskabsaar kan være den samme med heelt forffjellige Kassebeholdninger, efterſom de udestaaende Fordringer og Varebeholdningerne til samme Tid kunne evaluere en større eller mindre Sum, og at netop dette Hensyn kunde gjøre det ønskeligt, at der kunde fastsættes en bestemt Driftscapital for hver enkelt af de civile Straffeanstalter, saaledes at der ved dens Bestemmelse toges Hensyn til dens forffjellige Bestanddele og tillige gaves faste Regler for disses Evaluation, hvilke til enhver Tid kunde følges. I dette Tilfælde vilde der altsaa kun forsaavidt blive taget Hensyn til Kassebeholdningens Størrelse, som denne, som Deel af Driftscapitalen, blev medregnet, naar ved Aarets Udgang en Dpgjørelse fandt Sted af Driftscapitalens Status i det Hele. Ligesom imidlertid de stedfindende Forhold have gjort det umuligt at kunne bestemme, hvad der ved de forffjellige Straffeanstalter i dette Tilfælde maatte blive at henregne til Driftscapitalen, saaledes maa det paa den anden Side ogsaa erkjendes, at de til enhver Tid nødvendige faste Regler for Evaluationen af dens forffjellige Bestanddele ere ikke mindre vanskelige at give end at overholde, og, da den hele Bestemmelse om en sliq Driftscapitals Størrelse vilde blive aldeles illusorisk uden saadanne faste Regler, er det blevet anseet rettest at indskrænke sig til alene at bestemme en fast Grændse for den contante Kassebeholdning, hvoraf enhver Straffeanstalt ved Regnskabsaarets Slutning tør være i Besiddelse, og som gaaer over i næste Regnskabsaar som en Deel af Driftscapitalen.